

[Udenrigsministeren]

Danmark er rede til fortsat at stille styrker til rådighed for de fredsbevarende operationer. Vi må imidlertid konstatere, at der stadig er alvorlige problemer med finansieringen af visse fredsbevarende aktiviteter, især FN-styrkerne på Cypren og i Libanon.

Det er af afgørende betydning, at FN's medlemslande lever op til deres kollektive ansvar for finansieringen af disse aktiviteter, således at både de igangværende og de kommende fredsbevarende styrker sikres rimelige økonomiske ordninger. Sammen med de nordiske lande og De Tolv fortsætter Danmark bestræbelserne på at finde løsninger på disse spørgsmål.

De fredsbevarende operationer har jo til formål at skabe bedre forudsætninger for politiske løsninger. Sådan skal det også være; de må ikke udvikle sig til at blive et påskud for bevarelsen af status quo og på den måde risikere at blokere for fremskridt.

På det verdensøkonomiske område er det af afgørende vigtighed for Danmark og for EF, at det åbne, multilaterale handelssystem fortsat bliver styrket og udviklet. Der er behov for en stadig større handel med varer og tjenester og for en stadig bedre international arbejdsdeling.

Uruguay-Runden er den internationale parallel til arbejdet for at skabe det indre marked i EF og det, man kalder det Europæiske Økonomiske Rum. Regeringen arbejder af disse grunde for, at Midtvejs-ministermødet i Uruguay-Runden, som finder sted i Montreal i begyndelsen af december, vil blive et bidrag til at fremme forhandlingerne på alle områder i de tilbageværende 2 år.

Alle lande, som har det, man kalder produktionsfremmende landbrugsordninger, må bidrage til en løsning af problemerne med handelen med landbrugsvarer, sådan at der bliver opnået en global balance imellem udbud og efterspørgsel. På områderne industrivarer og tjenesteydelser må der også ske en generel liberalisering, men især i de lande, der er bagud i så henseende.

Skulle disse bestræbelser ikke lykkes i tilstrækkelig grad, så er der en alvorlig risiko for ny protektionisme og nye handelskrige.

Udviklingen i USA må især følges nøje, fordi USA's nye handelslovgivning kan bruges protektionistisk og ensidigt, og fordi USA har varslet handelssanktioner mod EF på grund af vort forbud mod væksthormoner til husdyr. Re-

geringen arbejder i overensstemmelse med danske handelsinteresser for praktiske og rimelige løsninger på de problemer, der løbende opstår i de transatlantiske handelsforbindelser.

I overensstemmelse med denne linje arbejder regeringen for, at EF's indre marked også udadtil fremmer den internationale handel og de globale økonomiske forbindelser. Der er behov for en fortsat udvikling af Fællesskabets liberale og åbne politik. Europa skal ikke være et fort, Europa skal være en oase.

Vi lægger særlig vægt på en videre udbygning af samarbejdet mellem EF og EFTA på et pragmatisk resultatorienteret grundlag.

Danmark og Fællesskabet er for tiden aktivt engageret i nye forhandlinger med landene ved Golfen om en handelsaftale og med 66 udviklingslande om en fornyelse af Lomékonventionen.

Der kan også være grund til at fremhæve forholdet til de østeuropæiske lande. De fleste af disse har i den seneste tid vist sig mere åbne over for et nærmere økonomisk samarbejde med de markedsøkonomiske lande, og et konkret resultat heraf var fælleserklæringen mellem EF og COMECON af 25. juni 1988 og de igangværende forhandlinger mellem EF og alle østeuropæiske lande om handelsaftaler eller samarbejdsaftaler. På lidt længere sigt kan denne udvikling føre til bedre muligheder også for dansk erhvervsliv for forøget handel og industrielt samarbejde med Østeuropa.

Arbejdet med etablering af det indre marked afspejler på konkret vis den dynamik og beslutsomhed, som i dag kendetegner EF-samarbejdet. Der er fra alle sider enighed om, at det indre marked vil bidrage til en større økonomisk vækst i Europa gennem en forbedring af europæisk erhvervslivs konkurrenceevne over for USA og Japan. Det vil navnlig være tilfældet inden for de teknologisk avancerede sektorer, hvor Europa har haft vanskeligt ved at fastholde sin position over for de stærke amerikanske og japanske virksomheder.

Set i et europæisk perspektiv er det i høj grad positivt, at det indre marked virker som en magnet på de EFTA-lande, som ikke hidtil har ønsket medlemskab af EF. Disse lande erkender nu, at deltagelse i processen omkring det indre marked er en forudsætning for at opnå økonomisk vækst og derigennem fastholde deres samfundsmodel. Derfor er der opstået en Euro-